

עת"א 59674/11/17 - דוד יוסף, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 59674-11-17 יוסף(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר המכוונת נגד תנאי החופשה שנקבעו לו, הכוללים את האיסור להיכנס לתחומי העיר אור יהודה במהלך חופשתו.

נימוקי העתירה

- העותר בן 58, אב לשניים, סבא לנכדה, עובר למאסרו שימש כראש עיריית אור יהודה.
- העותר נעדר עבר פלילי, מרצה את מאסרו באגף נס בכלא חרמון, משולב בקבוצה טיפולית לעברייני מרמה, משולב בתעסוקה ומתנהל באופן חיובי.
- העותר משולב בסבב חופשות בהמלצת מב"ן.
- בתקופה מאז גזר הדין עד שהחל לרצות את מאסרו, לא חלה על העותר הגבלה מלהיכנס לעיר מגוריו והוא הסתובב בעיר ללא כל הגבלה.
- התנאי של הרחקתו מאור יהודה במהלך החופשה, גורם לקשיים רבים לעותר ולמפקחיו, איננו מאפשר לו להיפגש עם הוריו הקשישים שאינם בקו הבריאות ואינם ניידים ולא נפגשו איתו מאז כניסתו לבית הסוהר.
- שהותו במהלך החופשה באור יהודה בתנאים של מעצר בית אינה מסכנת את שלום הציבור, על כן ההחלטה בדבר תנאי זה איננה סבירה.

העותר הינו אסיר פלילי שנדון למאסר של שנתיים לאחר שהורשע בעבירות מין, מרצה את עונשו החל מיום 15/2/17. מסווג כיום כאסיר קטגוריה ב/1 - משטרה.

בית המשפט העליון קיבל לאחרונה את הערעור על גזר הדין, החמיר בעונשו והעמיד את תקופת המאסר על 38 עמוד 1

חודשים.

כתב התשובה

- המניעה לכניסתו של העותר במהלך החופשה, לעיר אור יהודה נעוצה בכך שקורבנות העבירות בגין מרמה העותר את מאסרו מתגוררות בעיר. תנאי זה נקבע בשל הצורך המוגבר בהגנה על רגשות וביטחון קורבנות עבירות המין.
- התנאי של הרחקה ממקום מגוריהם ומקום שהותם של קורבנות עבירות מין, הינו תנאי מקובל.
- ההחלטה על חופשה בתנאים מגבילים מהווה איזון ראוי בין הצורך לשמור על ביטחון ורגשות הציבור - קורבנות העבירה במהלך תקופת יציאתם של האסירים לחופשה, לבין רצונו ובקשתו של האסיר.

דין

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, לא מצאתי מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה המנהלית.

הלכה היא שכיוון שיציאתו של אסיר לחופשה הינה סוג של הטבה שניתן, במקרים המצדיקים זאת, למונעה מהאסיר, ודאי שניתן להציב לה תנאים.

על פי פקודת החופשות כל חופשה מותנית בתנאים המותאמים באופן פרטני לכל אסיר - תנאים מתוך רשימת התנאים המפורטים בנספח לפק"צ החופשות.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע העותר, מדובר בעבירות מין כלפי מס' רב מאוד של קורבנות, תוך ניצול שיטתי של מעמדו ומרותו כראש עירייה, כדי לבצע את עבירות המין. כתב האישום מפרט שורה ארוכה של אישומים בעבירות מין רבות ועבירות נוספת של הפרת אמונים, מרמה, שימוש לרעה בכח המשרה, איומים, הדחה בחקירה ועוד, כמפורט בהכרת הדין וגזר הדין.

העותר טוען שמב"ן אישר לו את היציאה לחופשה, אולם אותה החלטת מב"ן הממליצה לאשר לעותר חופשה, שעליה מסתמך העותר בטיעונו, מציינת מפורשות כי החופשה תהא בתנאי הרחקה, מתוך חשש לנזק שעלול להיגרם למתלוננות.

תנאי החופשה נקבעו על ידי משטרת ישראל - שהיא הגוף המוסמך להמליץ, מכח היותו של האסיר מסווג לקטגוריה ב/1 - המשטרה נימקה בחוות הדעת שהוגשה את הסיבות לקביעת התנאים.

הגנה על קורבן עבירה מפני מי שפוגע בו, מהווה טעם רב עוצמה למנוע מן העבריין - האסיר, את הפריבילגיה של

חופשה (ראה רע"ב 6466/11 עדי יגר נ' שב"ס, החלטה מיום 20/12/11 - כב' השופט מלצר).

בית המשפט מציין בעניין יגר :

"יציאת אסיר לחופשה עלולה אפוא להסב לקרבן נזק נפשי קשה, לפגוע ביכולתו לתפקד, להציף ולהעצים את הטראומה שסבל או להקשות על מאמציו להשתקם. חשש לפגיעות מעין אלו, אינו מתעמעם עם הזמן".

אם ניתן למנוע חופשה על מנת להגן על קרבן עבירה, פשיטא שניתן להתנות ולהגביל את החופשה בתנאים.

במקרה שבפני, מדובר ב- 11 קורבנות עבירה.

העובדה שבמשך פרק זמן מסוים, לאחר גזר הדין, התאפשר לעותר לשהות באור יהודה, איננה מצדיקה ביטול התנאי ופגיעה בנוספת בקורבנות כיום.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשע"ח, 11 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.